

READING PLATO

This is the story
of a beautiful
lie, what slips
through my fingers,
your fingers. It's winter,
it's far

in the lifespan
of man.
Bareheaded, in a soiled
shirt,
speechless, my friend
is making

lures, his hobby. Flies
so small
he works with tweezers and
a magnifying glass.
They must be
so believable

they're true – feelers,
antennae,
quick and frantic
as something
drowning. His heart
beats wildly

LLEGINT PLATÓ

Aquesta és la història
d'una bella
mentida, allò que s'esmuny
entre els meus dits,
els teus dits. És hivern,
és lluny

en l'expectativa
de vida.

Cap nu, amb una
camisa bruta,
callat, el meu amic
fabrica

esquers, una afició. Amb mosques
tan petites
que fa servir pinces
i lupa.

Han de ser
tan creïbles

que són de debò –antenes,
tentacles,
vius i frisosos
com una cosa
que s'ofega. El cor
li batega salvatge

in his hands. It is
    blinding
and who will forgive him
    in his tiny
garden? He makes them
    out of hair,

deer hair, because it's hollow
    and floats.

Past death, past sight,
    this is
his good idea, what drives
    the silly days

together. Better than memory. Better
    than love.

Then they are done, a hook
    under each pair
of wings, and it's Spring,
    and the men

wade out into the riverbed
    at dawn. Above,
the stars still connect-up
    their hungry animals.
Soon they'll be satisfied
    and go. Meanwhile

upriver, downriver, imagine, quick
    in the air,
in flesh, in a blue
    swarm of

a les mans. És
encegador
i qui el perdonarà
en el seu minúscul
jardí? Per fabricar-les
fa servir pèl,

pèl de cérvol, que és buit
i sura.

Més enllà de la mort i la vista,
aquesta és
una bona pensada, allò que aplega
els dies sense solta

i els mena. Millor que el record. Millor
que l'amor.

Ja està, un ham
sota cada parell
d'ales, i és Primavera,
i els homes

patollen pel llit del riu
a l'alba. A dalt,
els estels encara connecten
llurs bèsties afamades.
Aviat s'hauran atipat
i marxaran. Mentrestant

riu amunt, riu avall, imaginem, viu
en l'aire,
en carn, en un blau
eixam de

flies, our knowledge of
the graceful

deer skips easily across
the surface.

Dismembered, remembered,
it's finally
alive. Imagine
the body

they were all once
a part of,
these men along the lush
green banks
trying to slip in
and pass

for the natural world.

mosques, el coneixement
del gràcil

cérvol com saltironeja
per la superfície.
Desmembrat, remembrat,
finalment
amb vida. Imaginem
el cos

del qual tots ells
havien format part,
aquests homes en la gerda
verdor de les ribes
que proven d'esmunyir-s'hi
i confondre's

amb el món natural.